

Борба

1967 19

ОКТОМРИ
ЧЕТВЪРТЪК

Брой
126

2317 ГОДИНА XXIV ЦЕНА 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА
ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

НОВА, ГОЛЯМА ПОБЕДА на съветската НАУКА И ТЕХНИКА!

СЪВЕТСКА ЗЕМНА СТАНЦИЯ НА ВЕНЕРА! ВТОРИ ВИМПЕЛ С ГЕРБА НА СССР НА ВЕНЕРА!

МОСКВА, 18 октомври (ТАСС) — Извънредно важен етап в изследването на планетите от Слънчевата система отбеляза съветската автоматична станция „Венера-4“, която изпрати днес кацане на Венера.

МОСКВА, 18 октомври (ТАСС) — Съветската автоматична станция „Венера-4“, която за пръв път извърши днес плавен спускане и кацане на повърхността на Венера, предаде данни за атмосферата на планетата.

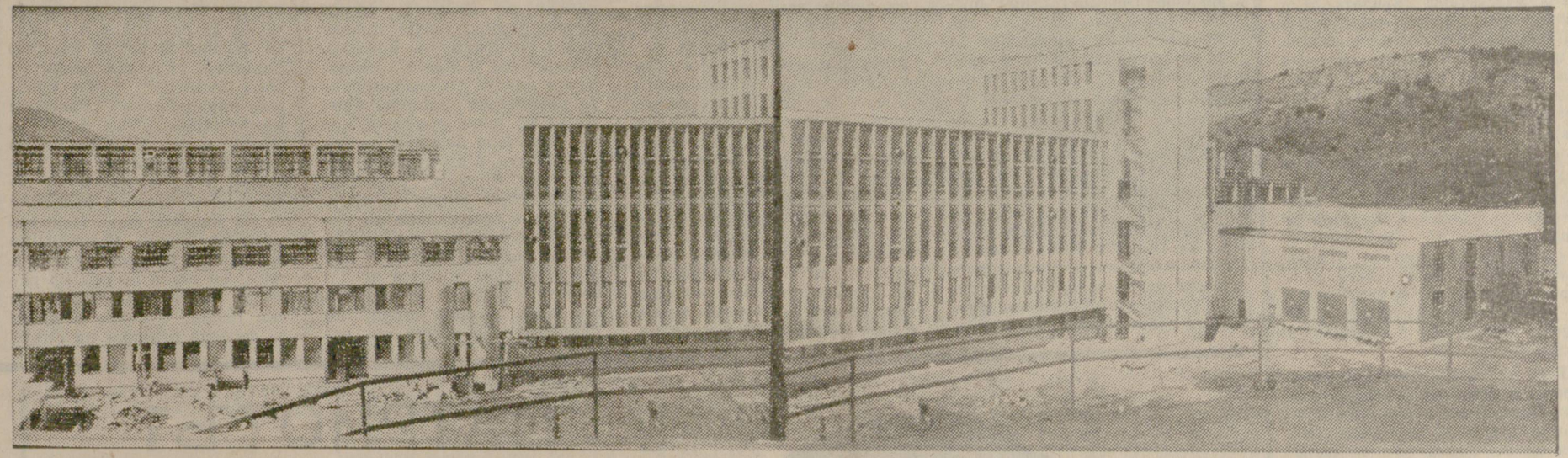
„Венера-4“ влезе и с втора космическа скорост в атмосферата на Венера днес в 7 ч и 34 минути московско време и от станцията се е отделил спускащият апарат — научна лаборатория.

„Венера-4“ достигна планетата, като измина около 350 милиона километра. През време на четиринадесетия полет на станцията можаха да се получат много данни за физическите свойства на космическото пространство.

Днес, когато станцията достигна целта, разстоянието между Земята и Венера възлиза на около 80 милиона километра. „Венера-4“ достави на планетата втори вимпел с герба на СССР.

ГЕРОИЗЪМ, ПОДВИГ, ДЪЛГ ...

Често си служим с тези понятия. Те са измерение на човешки добродетели. Понякога отделни млади хора са склонни да считат, че само в лютите битки за свобода — в борбата срещу капитализма и фашизма, в Отечествената война — имало условия за проявление им. Нашата действителност обаче категорично опровергава тези схващания като непълни.

Общ изглед от новия цех за плочи от дървесни частици

частици, когато ги опипваме или слушаме за тяхното предназначение, неволно чувствуваме силата на титаничния труд на строители и монтажници, издигнали внушителните производствени сгради и помощни стопанства на площ от 30 декара.

Над 200 строители и около 100 монтажници, за по-малко от две години, за по-къс срок от познатите в чужбина вече предадоха за експлоатация новия цех. Трудно е да се изброят имената на всички. Орденосъсещ Стойко Бонев дойде на този обект направо от разши-

рението на текстилния комбинат „Васил Мавриков“. Той и другарите му следваха обектовия ръководител Петър Мицов и помощника му Стефан Тодоров. Останалите бригадири Косю Петров, Шабан Мустафов, Милан Пеев, Филип Генов, Михаил Димитров, Тодор Филипов, Манчо Тошков стояха начело на изкопните, бетонджийските, кофражистите, зидарите, арматуристите и мазащите. Много от тях дълго ще помнят трудностите при хващане основите на бента и пречиствателната станция, на главния корпус... Люцкан Кушев, за когото разказват, че вече не може да намери място на гърдите си, за да нареди ордените си, и Димо Гемшиев наредиха сложните машини, а електро-монтажниците на Иван Димитров им дадоха живот.

Но да се каже и припоставя това е съвсем недостатъчно. Пред входа на цеха в момента работи мощен багер. Той послушно изпълнява желанието на Величко Щирков. Всеки кубик обикновени дърва за огрев Щирков „хваща“ с яките челюсти на багера и от парилното отделение ги препраща в големия барабан, който олющва кората. После дърветата влизат в дробилните апарати и се смилат до дебелината на талашени люспи. Оттам вакуумът ги кварва в сушилното отделение и при определена влажност в лепи лопригителното и олепи-

ляващото отделение. Получили необходимата спойка, те са вече на формовъчната линия... на конвейера. Лаборантката Юлия Станчева и операторът Здравко Обрешков от Виршовград са попаднали в една смяна. Те наблюдават сложните апарати и по присвестването на много цветните лампи чувствуват ритъма на производствения цикъл. По-нататък настройчикът Петко Трифонов проследява пътя на сместа до превръщането ѝ в големи плочи. Те минават през специалния кантар, който отмерва автоматично тежестта им, „определя“ качеството им и, без да се съобразява с мнението на хората и да би ло, изхвърля некачествените, преди да са попаднали на раменете на автопотоуза, който ги реди в склада за готова продукция.

Наистина, същинско чудо. Обикновени дърва за огрев, изрезки от големите групи, от които се изработва шпер-плат, паркет, дъски, греди и др., сега се превръщат отново в дървесина, която напълно замества дъските в мебелната промишленост и за други нужди. Дори прахът, който остава след обелването

на кората, служи за гориво в пещите, които поддържат сушилното отделение. Тук химията, механиката и телемеханиката, в условия, създадени от строителите и монтажниците, правят това чудо. И само около 150 човека, разпределени в три сменни, ще дават толкова продукция, колкото досегашния завод, с пет пъти повече работници!

Нима това не е героизъм, подвиг? Нима това не е достойно изпълнен дълг?

На хората, изградили този нов завод, на хората, които в чест на 50-годишния юбилей на Великия октомври ще стоят до машините и ще направляват новото производство от суровина, която досега не се оползотворяваше най-голяма признателност!

Нека всички, които търсят прояви на героизъм, подвиг и дълг, се срещат със строителите и монтажниците на първия пусков обект в окръга за 1967 година. В разговора с тях те ще почувствуват най-добре съдържанието на тези понятия.

Иван КОЛЕВ

Лаборантката Юлия Станчева на работното си място.

САМО ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА ИЗНОСА

ВЧЕРА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО СЕ СЪСТОЯ СЪВМЕСТНО ЗАСЕДАНИЕ НА БЮРОТО НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП И ИЗПЪЛКОМА НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ. НА НЕГО БЕ НАПРАВЕН ОБСТОЕН АНАЛИЗ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ИЗНОСА ЗА ДЕВЕТТЕ МЕСЕЦА И РЕЗЕРВИТЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ГОДИШНИЯ ПЛАН.

НА ЗАСЕДАНИЕТО ЛИЧНО ДИРЕКТОРИТЕ НА ВСИЧКИ ПРЕДПРИЯТИЯ, РАБОТЕЩИ ЗА ИЗНОС, ДОКЛАДВАХА ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА РАБОТАТА, ЗА ТРУДНОСТИТЕ, КОИТО СРЕЩАТ, ЗА РЕЗЕРВИТЕ, КОИТО МОГАТ ДА БЪДАТ ОПОЛЗОТВОРЕНИ, ЗА ДА СЕ ОТГОВОРИ НА ГОЛЯМАТА ЗАДАЧА.

ПЛАНИТ ЗА ДЕВЕТМЕСЕЧИЕТО ОБЩО ЗА ОКРЪГА Е ПРЕИЗПЪЛНЕН. ИМА ОБАЧЕ ОТДЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, КАТО ЗАВОДА ЗА РАДИОПРИЕМНИЦИ, ДСП „РОДОПА“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ДСП „БУЛГАР-ПЛОД“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА И ДРУГИ, КОИТО НЕ ИЗПЪЛНЯВАТ ДОБРЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯТА СИ.

ОТ РАЗГОВОРА СТАНА ЯСНО, ЧЕ ИМА ОЩЕ РЕДИЦА НЕОПОЛЗОТВОРЕНИ РЕЗЕРВИ, ЧЕ ВЪВ ВСЯКО ПРЕДПРИЯТИЕ ДАЛЕЧ НЕ СЕ ИЗПОЛЗВАТ ВСИЧКИ ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ И ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА. ДИРЕКТОРИТЕ НА МНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ, КАТО ЗАВОДА ЗА ГОРИВНА ТЕХНИКА „МЕТАЛУРГИЯ“, ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ, ДПЗХ „ТРИФОН САРАЛИЕВ“, ВИНЗАВОДИТЕ В ПАВЛИКЕНИ И ЛЯСКОВЕЦ И ДР., РАЗКАЗАХА КАКВИ МЕРОПРИЯТИЯ ЩЕ ОСЪЩЕСТВЯТ, ЗА ДА ПРЕИЗПЪЛНЯТ ПЛАНА. ЕДНОВРЕМЕННО С ТОВА БЯХА ОТПРАВЕНИ СЕРИОЗНИ КРИТИЧНИ БЕЛЕЖКИ КЪМ РЪКОВОДСТВОТО НА ЗАВОДА ЗА РАДИОПРИЕМНИЦИ, КОЕТО НЕ ПРОЯВЯВА ГЪВКАВОСТ, НЕ ПРЕСТАВА В ОПРЕДЕЛЕНИТЕ СРОКОВЕ МОСТРИТЕ, НЕ ВОДИ НАСТОЯЩА БОРБА ЗА ПОДОБРЯВАНЕ ВЪНШНОТО ОФОРМЛЕНИЕ НА РАДИОПРИЕМНИЦИТЕ, КОИТО ВЪПРЕКИ ЛОБРИТЕ СИ КАЧЕСТВА, ПО ТЕЗИ ПРИЧИНИ НЕ ПОЛУЧАВАТ ПРЕДПОЧИТАНИЕ НА ВЪНШНИЯ ПАЗАР.

КОНКРЕТНИЯТ АНАЛИЗ НА ДЕЙНОСТТА НА ВСЯКО ПРЕДПРИЯТИЕ И ДАДЕНИТЕ ПРЕПОРЪКИ ОТ ЧЛЕНОВЕТЕ НА БЮРОТО НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ И ИЗПЪЛКОМА НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НЕ СЪМНЕНО ЩЕ ПОМОГНЕ ЗА РАЗГЪРЩАНЕ НА ШИРОКА ОРГАНИЗАТОРСКА И ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА ЗА ПРЕОПЛАВЯНЕ НА ИЗСТАВАНЕТО В ОТДЕЛНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ И ЗА ОБЩО ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА ИЗНОСА ОТ ВСИЧКИ КОЛЕКТИВИ.

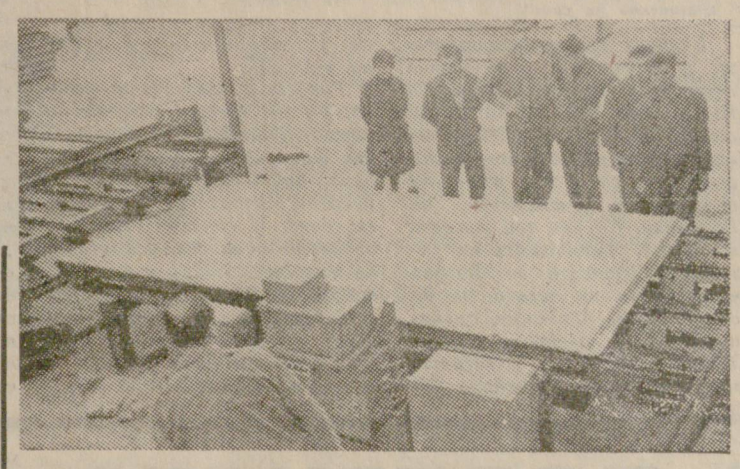
ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН

В предпразничните дни на юбилейната годишнина на Великия октомври птицевъдите от ТКЗС — Лясковец рапортуват за преизпълнен годишен план. Досега те вече са събрали и предали над 1 887 000 яйца, при годишен план 1 700 000. В сравнение с миналата година, в резултат на непрекъснатото подобряване на храненето и гледането на птиците, сега са получени в повече над 400 000 яйца. Най-високи резултати в това отношение има птицефермата в участък Добри дял.

От отделните групи птичарки групата на Ценка Нв. Станчева, в която работят Пенка Изиданова и Пенка Ат. Иванова, от участък Лясковец, постигна един от най-високите успехи. Тя изпълни годишния си план — от 7500 носачки по 170 яйца още в края на август. Досега трите птичарки имат вече над 190 яйца средно от носачка.

Високо преизпълнение на годишния план имат лясковецките птицевъди и за птичето месо.

Г. Донеv

Кантарът „окачествява“ готовата продукция

УСПЕХИ НА МЛАД КОЛЕКТИВ

В южната част на Павли-кени през тази година започна за първи път своята трудова дейност колективът на отдела за обработка на целулоза и хартия. Той е към Министерството на горите и горската промишленост и има за задача да осигурява картонен, хартиен и други видове амбалаж за различни производства.

Работниците и специалистите от отдела, въпреки че

са с малко опит и сега се ус-тройват, изпратиха деветмесе-чието с 109 на сто изпълне-ние на производствените си задачи. Тези свои първи трудови успехи те посвещава на половинвековния юбилей на Великия октомври. Едновременно с пряката си работа хората извършват монтажа и съоръжения от ГДР. В близките няколко години се предвижда разширяване на дейността на колектива, за да може да задоволява нуждите на още осем окръга.

П. Иванов

За още по-бързо развитие на местната промишленост

Поредната среща по новата система на стопанско ръководство — този път с представители на местната промишленост в окръга, се състоя във вторник в Профсъюзния дом — Велико Търново. Тя беше открита и ръководена от Пенчо Първанов, зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет. Доклад за досегашните резултати от експериментираният изнесе Иван Витанов, главен специалист в отдел „Местна промишленост“ при Окръжния

народен съвет. Подчертано беше, че след прилагането на новата система в предприятията от местната промишленост са постигнати значителни положителни резултати. Наред с това беше обрнато внимание на някои трудности и слабости по снабдяването, нарушеното съотношение между ръста на производителността на труда и средната работна заплата, големите загуби на работно време и др. Представителите на отделните промкомбинати се изка-

заха по повдигнатите въпроси и направиха редица препоръки. В изказването си Димитър Гужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, оцени като положителни досегашните резултати от работата по новата система в местната промишленост. За да се увеличат успехите, нужно е да се подобри организацията на производството и на труда, да започне да се осъществява бърз технически прогрес, водената др. Тужаров,

ПРИМЕР ЗА ЦЯЛАТА СТРАНА

- ДО 1968 Г. — СПОРТНИ ИГРИЩА ВЪВ ВСЯКО УЧИЛИЩЕ
- ФИЗИКУЛТУРНИ САЛОНИ С РАЗМЕРИ 30/18 МЕТРА
- УЧЕНИЧЕСКИ СПОРТНИ СТАДИОНИ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ГОРНА ОРЯХОВИЦА И СВИШОВ
- ПЛУВНИ БАСЕНИ

ЗАВЧЕРА участниците в националното съвещание за обмяна на опит в училищното спортно строителство (инспектори по физическо възпитание при окръжните отдели „Народна просвета“ от цялата страна) продължиха своята обиколка из окръга. Първият пункт бе Политехническата гимназия в Горна Оряховица. Радостна, богата и равносметката на горнооряховчани — освен удобен физкултурен салон, те разполагат и със съвременни игрища за волейбол и баскетбол, площадка за хандбал. Цялата открита спортна база е снабдена с електрическо осветление — 64-те лампи осигуряват нормални условия и за шампионатни състезания.

училище е обзавело с всичко необходимо салона за физически занимания, а освен площадките за спортни игри, които също са електрифицирани, учениците спортуват и на хубава лекоатлетическа писта.

В строеж е нова физкултурна база и в село Ресен. И тук се подготвя листа, игрища с кортова настилка, поставят се стълбовете за електрифициране на целия обект.

Близко десет години ни делат от времето, когато в Полски Тръмбеш учителят по физическо възпитание Иван Пенчев едва ли не саморъчно събори две стени на съществуващи стая, за да се роди първият физкултурен салон... Искрата, запалена от него, горещо подкрепен от тогавашния директор Венкин и заместник-директора Христо Манолов (сега директор на гимназията), бързо се превърна в буен пламък на стотици млади стая — плонери и комсомолци... Помогна и местната обществност. Направени бяха игрища. Над тях заискряха електрическите лампи. За да дадат живот, простор на младо-

Не е различна и картината в квартал „Калищен“. Местното

(Следва на 4 стр.)

ПО-ГОЛЯМА ВЪЗКАТЕЛНОСТ

Преди започване на събранието другарката Димка Атанасова, партиен секретар на ТЕТ „М. В. Ломоносов“ — Горна Оряховица, предупреди, че в доклада на бюрото се засяга предимно онова, което не е достигнато.

Може би затова годишното събрание на партийната организация премина така оживено.

В първата част на доклада се сочеше, че успехът в сравнение с миналата година е по-добър. И другите цифри, които се изтъкваха, биха могли да дадат повод за известно задоволство. Но докладът правилно насочи изказванията. И комунистите не отминаха мимоходом онези въпроси, които са ги вълнували през годината. В основата на техните мисли бяха залежали недостатъците в партийната работа, това, което пречише на учебния процес. Събранието на партийната организация се превърна в един искрен разговор, то бе търсене на брод към душните на учениците, към сплотяване на целия колектив.

Въпросите за повишаване на знанията на учениците се и творчеството в работата на преподавателите никога не са отбягвали от вниманието на организацията. Партийните членове винаги са се ръководили от мисълта, че за възпитанието на учениците, за изграждането им като добри граждани на родината най-голяма отговорност носят те. Успех в това отношение има. Но ето — броят на останалите на поправителен изпит е голям. Влошава се дисциплината в клас. Още много възможности за повишаване на успеха не са изчерпани, други не са докоснати. Защо е така. Къде е грешката. Отговорът търсеха всички този ден.

— Миналата учебна година — започна В. Г. — в моята паралелка имаше много изоставащи. Често съм се запитвал къде е причината? Бил съм винаги сред учениците, стремил съм се да изградя колектив, но изглежда не съм успял.

В гласа му личеше мъка, чувствуваше се тревога.

„А тази година все така ли ще бъде?“ — питаха сякаш очите на колегите му.

И още не бе завършил, а въпросите към него заваляха. Търсил ли е помощта на колегите си, организирал ли е консултации в помощ на изоставащите.

Това, което не каза В. Г., допълниха други. Основната теза, до която стигна събранието, бе: класният ръководител да бъде като баща за своите ученици. Да познава техните мисли, интересите им, да подкрепя онези инициативи, които могат да доведат до сплотяване на колектива, до повишаване на успеха.

Не е нов този извод. И сигурно той е изтъкван и друг път. Но В. Г. ще запомни това събрание. И ще намери сили в себе си. А и другарите му не ще го оставят. Защото така се е получило. Един учител-комунист се мъчи да изгради колектив в класа, сили не му достига. А партийната организация е била като страничен наблюдател, не е помогнала.

В Електротехникума много учители са опитни, добри педагози. Те могат да служат за пример не само в своето училище, но и в града, в целия окръг. Не е прецилена направената на събранието констатация, че успехът по общообразователните дисциплини не отсъства на най-добрите средни политехнически училища. Но всяка година тук идват млади преподаватели. Сега те съставляват 20 на сто от колектива. Ес-

тествено не може да се иска от тях още от първия час да бъдат добри учители. Но те трябва да станат опитни педагози. И колкото се може по-скоро. Защото в техни ръце е поверено възпитанието на подрастващите. От тях зависи какви хора ще станат те. Тежка, отговорна задача.

И този въпрос никога не е отбягвал от вниманието на партийната организация. С еднаква сила той е стоял пред нея през цялата година. Направено е много. Резултати има. И добре е, че тук на оня млад учител, който не се чувствава в училището като гост, не се отнася към задълженията си като „чиновник“, на него му се помага много. А колко хубаво е когато си в нужда и чувстваш твърдата ръка на другаря. „Всеки, който показва желание за работа, ще намери в лицето на партийната организация подкрепа“. Това не е цитат, взет от доклада. Не! Така мислят комунистите в Електротехникума.

Много място и в доклада и в изказванията бе отделено на издигане идейно-политическата подготовка на учителите. Редовни са информацията по идеологически и педагогически въпроси. Периодично стават теоретичните конференции. Активно са преминавали занятията в семинарите по научен комунизъм, политическа икономика.

Това е хубаво. Но не всяко е в ред в учебно-възпитателния процес. Кабинетите не са обзаведени още добре. А те в училището са основна форма за обучение. Недостатъчна е помощта на партийната организация и за подобряване на вечерното и заочното обучение. А всичко това би се избегнало, защото е по силите на колектива. Партийната организация е виждала тези недостатъци, но всичко е свършвало с констатацията само. Липсвала е неперимирността към слабостите.

В доклада например остро се критикуваха комунисти. Очаквах с нетърпение да станат те. Единият призна вина си. А вторият? Той говори за всичко, само не за това, за което бе критикуван. Това не е ли доказателство, че възкателността към комунисти те през годината не е била на висота?

Участие в работата на събранието взе и началникът на отдел „Народна просвета“ на Окръжния народен съвет Георги Тодоров.

— Електротехникумът — заяви той — заема едно от важните места в мрежата на училищата в окръга. Това повишава отговорността на колектива, на партийната организация. Тази година ударението трябва да бъде върху възпитателната работа. Да се приучват учениците на любов към труда, към професията, която са избрали — това са много важни въпроси. И те трябва да стоят пред колектива през цялата учебна година.

Другарят Ненко Събчев — представител на Градския комитет на Партията в Горна Оряховица, като даде положителна оценка на събранието, също подчерта, че трябва да се насочи по-пълно вниманието към патриотичното възпитание. По-добри успехи ще се постигнат, когато се действа не само върху съзнанието, но и върху чувствата на учениците.

Партийното събрание на организацията в Електротехникума показа, че макар и малочислена, тя все може да се справи с онези големи изисквания, които сега Партията поставя пред нашето училище.

Петър КАИШАНОВ

Много трудно е да се каже от кое време се запяват у нас руски песни, тъй като писмени документи от далеч не минало засага липсват. Едни от първите руски песни, които са документирани у нас, са лирични образци из публикации и архивите на Петко Р. Славейков. В неговите сборици с песни, публикувани към средата на миналия век, намираме малко известни днес стари руски песни, които нашата възрожденска интелигенция е пляла по онова време с голяма любов. Още тогава някои от песните, преведени на български език, добиват голяма популярност.

Особено любима става руската песен по време на освобождението на България от турско робство и в първите години след него. Още докато се водят боевете между руси и турци, нашите опълченци научили на бойното поле руски войнски песни и ги пее с ентузиазъм, макар и

не съвсем верно и точно. Чрез тях те бързо се разпространяват и стават любими песни на нашия народ — песни, които възрастни хора пее и до наши дни.

В нашата армия, създадена след Освобождението, голямата част от офицерите са от Русия. Те продължават да разпространяват руската войнска песен, да популяризират и други патриотични руски песни сред нашите младежи-войници, които от казармата ги пренасят по градове и села. Така в съзнанието на нашия народ здраво заляга руската интона-

миналия век у нас пееят на руски език придобилите езикова известност руски песни — „Замучен в тежката мой народ“, „Прости, нещастни мой народ“, „Смело, друзья, не теряйте!“, а малко по-късно „Дубинушка“, „Смело, товарищи, в ногу!“, „Красно знамя“, „Солнце восходит и заходит“ и редица други. Някои от тях се превеждат на български език от Георги Киров, Георги Вакалов и др. Пак от Русия у нас идва пролетарският химн „Интернационал“, който до 1919 година се пее на руски, а след тази дата на бъл-

РОДЕНА В БОРБАТА

гарски език.

Настъпва паметната 1917 година. Българският пролетариат е отправил взор към страната на побеждащата революция. Старите руски революционни песни прозвучават по новому — победно. Запаяват се и наши песни, които славят Октомврийската революция. Започва приютът на нови, съветски песни, отначало песните на революцията, а по-късно и песните на мирния, съветски съзидателен живот и труд. Настъпва освежаване на песенния репертоар с нови, съветски песни, които у нас предизвикват възторг и в селото, и в града. Това е свежа, нова песенна струя, не съществувала досега на зе-

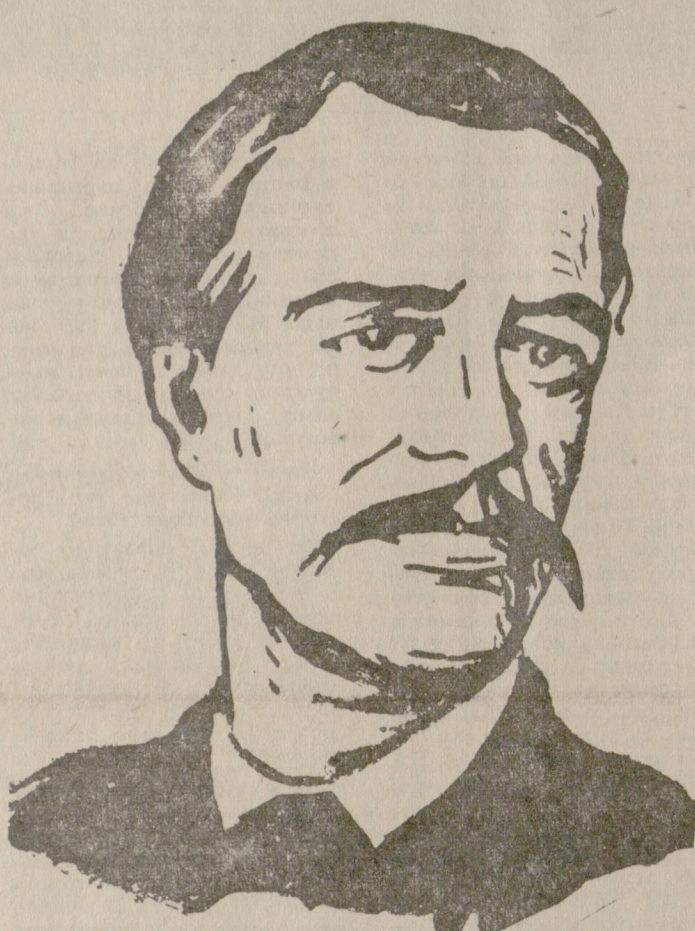
дим. . .

Малко по-късно у нас се пее на български език славната песен за легендарния Будзони — „Нашата армия помни дати черни и кобни“. . . Постепенно нашият народ се запознава и с други, родени в огъня на революцията, съветски песни — „Мы кузницы“, „Мы красные кавалеристы“, „Расстрел коммунаров“, „Там вдали за рекой“ и пр. Чудната песен от онова време — „По долинам и по взгорьям“ остава дълбока следа в съзнанието на нашите хора. Нейната мелодия звучи нестихващо по затвори и партизански лагери. Тя става основа на редица български партизански песни, с които борците за свобода отиваха на смър-

тен бой с врага. Съветската масова песен, песните на Дунавски, песни те на мирния труд разказваха на нашите антифашисти за ония дни на щастливото утро, което ще дойде и у нас след победата. Песните провикваха недоволство чрез Радио Москва, чрез промъкналите се по чудо у нас съветски филми, чрез нотно разпространение и по всевъзможни начини. В годините на мрачния фашизъм те се разпространяват недоволство ухото, звучат полугласно на партийни и ремсови събрания, преправят се с голяма любов от политзатворниците в техните песнопойки.

И днес, в годините на своята, руските и съветските песни звучат нестихващо у нас, наред с най-любимите ни български песни. Те не са само звучат, но и служат за прекрасен образец на истинска, народна, дълбоко почувствувана песен. Без да губи своята специфика, своята оригиналност, българската нова песен от много години насам се създава в пряка връзка с песенното творчество на съветските братя. И това творчество ще звучи винаги и ще напомня славните времена на голямата борба за правда, когато откри лени от тази песен, нашите борци умираха по барикадите, по затворите и родните балкани.

Николай КАУФМАН

„Долето ми държат крака и ръце и долето усещам и най-малка умна сила у себе си, не ще престана да работя в ползу народа си, който съм от младост тол силно възлюбил и от когото нямам по-драгоценно на свят“.

Бурният живот, напрегнатата революционна и книжковна дейност на Раковски потвърдиха, че това бяха не патетични фрази, а веруи и изповеди на един патриот, който и в предсметните си часове живя със страданията и надеждите на България. На нея той посвети мечтите и дарованията си, усетра и знанията си. Затова често оставяше перото, за да се залови за оржикето, сменяше военната униформа с дипломатическия фрак, разменяше мисли и с видни държавни дей-

ци, и с изгладените и окъсани хъшове.

Раковски живя твърде малко, но ни остави извънредно много. Той беше родоначалник на организирания народен бунт, публицист, журналист, писател, фолклорист, историк, езиковед. С еднаква страст се отдаваше и на революцията, и на поезията, защото и като общественик и културен деец осъществяваше заветната си мечта — освобождението на своите сънародници от политическа и духовен гнет.

ПАТРИОТЪТ

(ПО СЛУЧАЙ 100 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА Г. С. РАКОВСКИ)

В първата революционна българска поезия „Горски пътнич“ Раковски нахвърля църквите на един образ, който по-късно заживя с подкупваща художествена сила в творчеството на Каравелов и Ботев. В „показалеца“ и другите си фолклорни трудове обвърна внимание на многовековното изкуство на народа, съхранило неговата надареност и култура. А историческите и езиковедските му проучвания, независимо от известни увечия и слабости, показаха, че за патриота Раковски е от значение преди всичко силата на общественото въздействие и на науката, и на културата. Затова твърде остроумно той търси корените на българския език в санскритския, пред убожените свои събеседници „доказва“ влиянието на българския език върху гръцкия. От страниците на редактираните от него вестници „Българска дневница“, „Дунавски лебед“, „Бранител“, „Бъдещност“ читателите по-гълчаха жадно всяка статия, дописка, съобщение. Редакторът разобличаваше с множество факти своеволието на турската политическа власт, алчността и жестокостта на българските чорбаджии.

Към Раковски се обръщат за съвет и съдействие много българи от страната и извън нея. Едни го молят да окаже помощ за изпращането на младежи в чужди учебни заведения, други го подканят да пише брошури против католическата пропаганда в България, трети искват възторга си от неговите периодични издания, от патриотичната му дейност. „От ваше писмо, кое аз добих от вас — ми пише от Харков българинът Иван С. Иванов — от разкази на человетец, кои по-отдавна ви знаехт и от лично наше свидание аз виждам, че ви, драги приятели, сте

се трудили за наш беден народ, трудили сте се усърдно и с любов. . .“

Раковски оказва силно въздействие на своите съвременници като общественик, като публицист, писател, фолклорист. Художествено му творчество привлича вниманието и на обикновения читател, на бележисти и поети като Дрumeв, Блъсков, Каравелов, Ботев. То им помага да осмислят с по-голяма художествена зрелост актуалните проблеми на своето време, насочва ги към различни проблеми на съвременността. А във вестниците на Каравелов и Ботев — „Свобода“, „Независимост“, „Дума на българските емигранти“, „Знаме“ — революционно-борческата идеология на Раковски намери своя истински размах чрез талантливите пера на двамата видни представители на българското Възраждане.

За обикновения българин Раковски е непоказателен авторитет. Той го привлича с непокрития си патриотизъм, със своя оптимизъм, с размах на многогранната си дейност. „Горски пътнич“, „Показалеца“, „Българска дневница“, „Дунавски лебед“ завладяват мимолетно. „Вестниците от всички тукешни българи се посрещат на с най-бляскав поглед — му стобичава Йосиф Дайнелов от Цариград. Той везналон! . . . Всеки вика: да живее Раковски! Дай боже! Всички молитствуват добър успех. . .“

Стоте години, изминали от смъртта на Раковски, показваха негласността на неговото дело, силата на неговите идеи — защото това бяха идеи не на една личност, а на цяла епоха, разтърсваха умовете и сърцата, дала явра на един народ, държък в своите надежди, непреклонен в осъществяването им.

Дочо НИКОЛОВ

С ОЩЕ ПО-ГОЛЯМА ЖАР

Градските народни съвети в Павлики и Елена са в съревнование. Показателите бяха предизвикателно обмислени от колективите. В договорите се предвиждаха и взаимни посещения за обмяна на опит.

Преди известно време в Павлики гостуваха еленичани. Михаил Стоянов — председател на Градския народен съвет, накратко ги запозна с историята и развитието на града, очерта перспективите.

Радостни бяха павликенци при отчитане показателите на съревнованието. Домакинските печелат общо 5 първи места — селско стопанство, търговия, промишленост, ветеринарно-санитарен надзор, профсъзна дейност. Гостите са по-добри по благоустройството, народната просвета и изпълнението на бюджета. Двата колектива са с изравнени сили в дейността си по здравеопазването и организационно-масовата дейност.

При тези резултати служители те от Градския народен съвет в Павлики печелят първия етап от съревнованието.

В. Иларионов

СРЕЩА В ЧЕСТ НА ОКТОМВРИ

Вечерта на 10 октомври жените от района на община Церова кория проведоха среща, посветена на 50-годишнината от Великия октомври и на предстоящия окръжен празник — събор на жените.

Отговорникът за работата сред жените при Общинския комитет на Отечествения фронт Мария Първанова откри срещата и даде думата на Кина Панулова — член на Общинския партийен комитет, която изнесе доклад за културно-просветната и политиковазпитателната работа сред жените, за дейността им в изпълнението на селскостопанските задачи, за активното им участие в обществената работа и работата им в масовите и политическите организации.

Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма.

П. Дойкова

НАТО, КРИЗА В ДОВЕРИЕТО

Мамлио Брозио, генерален секретар на НАТО, с оптимизъм разглежда бъдещето на атлантическия блок. Според него, през 1969 година, както и преди, в НАТО ще членуват 15 страни. Г-н Брозио смята, че блокът е успял да ликвидира кризата, педизвикана от неотдавнашното излизане на Франция от атлантическата военна организация.

Оптимизмът на г-н Брозио изглежда малко пресилен — като си припомним с каква тревожна бързина огромните фуруни на фирмата „Транспор е деменаж“ ман“ превозиха имуществото на НАТО от Фонтенбло в Белгия.

Генералният секретар на НАТО черпи своя оптимизъм от състоялата се неотдавна размяна на писма между генералите Лемингтер и началник-щаба на френските въоръжени сили генерал Албре по въпроса за договора по пренепудурата на връзки между френските войски, разположени в

ГФР, и властите на НАТО. Този договор по принцип трябва да поведе до „разработката и координацията на планове в случай на агресия“.

Може ли договор от военно или техническо естество, сключен между Франция и НАТО, да се преценява като изход от кризата, в която се намира атлантическият блок?

Кризата, възникнала в НАТО, има не технически и дори не само стратегически характер — макар Франция по силата на своето географско положение на европейския континент да не е маловажен елемент в стратегическите планове за „отбраната на Запада“. Става дума за дълбока политическа криза, която, разбира се, не може да се ликвидира с простото пренасяне на знамена от Фонтенбло в Брюксел.

Естествено е, че НАТО, чийто политически и стратегически цели бяха доста ясно определени при нейното създаване, можеше да се развива безкризно само догава, докато митът за „съветската заплаха“ играеше ролята на свободно обръщаема „валута“ в западноевропейската политика и американците можеха да разчитат на липсата на конкурент

в областта на ядреното оръжие. Събитията през следващите години напълно подкопаха пропагандните основи, върху които се стресеше НАТО. В края на живота си бе принуден да признае краха на мита за „съветска заплаха“ дори такъв апологет на „студената война“ като Конрад Аденауер. Същевременно петдесетте години на нашето столетие ста-

на американците, т. е. икономическата експанзия на американския капитал в западноевропейските страни. Достатъчно е да се каже, че обемът на пренесените капиталовложения на САЩ в чужбина нарасна от 11.7 милиарда долара през 1950 година на повече от 40 милиарда през 1966 година.

НАТО е само инструмент на

тази обща политика на САЩ, които осъществяват широка експанзия в западноевропейските страни. Натрапвайки на страните-участници в НАТО надпревара във въоръжаването, разпалвайки военна истерия, САЩ създадоха благоприятни условия за проникване на американските монополии в икономиката на тези страни. Военното и политическото заробване влечеше след себе си икономическо и обратното. На всяка сесия, провеждана в двореца Порт-Дофин, представителите на САЩ се опитваха да прехвърлят върху плещите на своите европейски партньори бремето на раз-

наха свидетели на пълния разгром на атомния монопол на САЩ. Наред с това станаха съвършено очевидни по-рано скритите цели на американските управляващи кръгове, стоящи на кормилото на НАТО.

Джеймс Ресстън в една от своите кореспонденции, поместени тези дни в „Ню Йорк таймс“, пише за истинска окупация на европейския континент от американците. В Европа се намират около четвърт милион американски военнослужещи.

А под прикритието на този „военен цит“ се засилва така нареченото от Ресстън „нашествие“

на американците, т. е. икономическата експанзия на американския капитал в западноевропейските страни. Достатъчно е да се каже, че обемът на пренесените капиталовложения на САЩ в чужбина нарасна от 11.7 милиарда долара през 1950 година на повече от 40 милиарда през 1966 година.

НАТО е само инструмент на

На международни теми

тази обща политика на САЩ, които осъществяват широка експанзия в западноевропейските страни. Натрапвайки на страните-участници в НАТО надпревара във въоръжаването, разпалвайки военна истерия, САЩ създадоха благоприятни условия за проникване на американските монополии в икономиката на тези страни. Военното и политическото заробване влечеше след себе си икономическо и обратното. На всяка сесия, провеждана в двореца Порт-Дофин, представителите на САЩ се опитваха да прехвърлят върху плещите на своите европейски партньори бремето на раз-

ходите за блока, запазвайки за себе си правото да ги ръководят. Същевременно се опитваха да склонят западноевропейските съюзици да подкрепят външнополитическите авантюри на САЩ в другите части на света — авантюри, съвършено чужди на интересите на европейските народи. Примерът на вьетнамската война потвърждава това с изключителна нагледност.

Понастоящем САЩ практически нищо не дават на Западна Европа — дори онова ефирно чувство на безопасност, което първоначално трябваше да пороци НАТО. През 1949 година САЩ се хвалеха със своето монополно притежаване на атомно оръжие. През 60-те години американският „атомен щит“ вече не зашитава Европа, а я поставя в опасност от ядрено разрушаване в случай на нова война.

Същевременно започна да се очертава и другият аспект на НАТО, който основателно предизвиква тревога у всички европейски народи. Западна Германия, която беше в първия етап само арсенал на американското атомно оръжие в Европа, все повече се превръща в привилегирован партньор на САЩ в НАТО. Може би приобщаването на ГФР към атомно оръжие не заплашва непосредствено сигурността на Аризона

или Тексас. Но страните, пострадали в миналото от германската агресия, виждат в него заплаха за своята сигурност и за нарушаване на съществуващото равновесие в Европа.

Кризата, възникнала в НАТО — това е преди всичко криза в доверието към американската политика в Европа, а така също доказателство, че европейските партии нори на САЩ разбират какви опасности за самостоятелното съществуване на европейските страни носи по-нататъшната икономическа и политическа експанзия на САЩ.

След излизането на Франция от НАТО влезе в действие своята верижна реакция на растящото недоверие към американската политика, която морално подкопава НАТО. В много страни на НАТО — особено в малките, върху икономиката на които най-пагубно се отразява надпреварването във въоръжаването, си задават въпроса: не е ли политиката на Франция политика на бъдещето за много страни от европейския континент? Уместно ли е съществуването на американски бази и присъствието на американски войски на територията на европейски страни, когато никой не ги заплашва и те знаят това?

Нима може да се смята случайност, че на последните сесии на

съвета на НАТО един от основните политически проблеми беше проблемът за взаимоотношенията между Изтока и Запада. Обаче, за да се развият връзките между Запада и Изтока и да се ликвидира напрежението, не е необходимо агресивен блок, компрометирал се при това като инструмент не на европейската, а на американската политика. Тези контакти се развиват извън НАТО и против НАТО — достатъчно е да се посочат онези перспективни двустранни връзки, които установяват страните от Източна Европа Франция след излизането си от блока.

Г-н Брозио разясня, че страните, които желаят да излязат от атлантическия блок след изтичането на неговия срок на действие, трябва да го денонсират не през 1968 г., а през 1969 година, за да излязат от съюза през 1970 година. По такъв начин НАТО иска да получи едногодишна отсрочка от историята. Не прави ли обаче грешка генералният секретар на НАТО, който разглежда по такъв начин атлантическия договор? Отсрочката при неизбежна операция може да се обърне против блока.

Г. ДАДЯНЦ
Агенция „Новости“

През тази година промишлените предприятия от Горна Оряховица трябваше да разрепат редица задачи, свързани с техническия прогрес и усвояването на нови производствени изделия. За да дадат своя дял в тяхното успешно решаване, още в началото на годината над 180 млади специалисти-комсомолци се включиха в рационализаторското движение.

Досега те са разрешили близо 30 проблема, свързани непосредствено с производствените процеси, като 6 от тях са получили оценка „К“. Най-добри са постиженията на рационализаторите от Базата за горивни уреди, Държавни захарни заводи, ЗИТ „Металургия“ и др., където работят комсомолците инж. Асен Кумилков, Николай Вацкова, инж. Пеню Пенев, Димитър Конакчиев и др. Благодарение на външновъншен и държавен творчески труд на горнооряховските комсомолци, даденото обещание от тях — в чест на своя Единнадесети конгрес да предложат и внедрят рационализации за 85 000 лева, е предсрочно изпълнено.

Въодушевени от тази трудова победа, рационализаторите продължават да творят упорито, за да изпълнят годишното си обещание до 7 ноември.

М. Шалаверова

Да се подготви навреме автотранспортът за зимата

Добрата предварителна подготовка на есенния преглед през миналата година допринесе за голяма част от автомобилите за работа при зимни условия на Окръжна болница, ДИП „В. Мавриков“ и Окръжно управление на съобщенията във Велико Търново, на ДСП „Булгарплод“ — Горна Оряховица и др. Но имаше и ръководители на предприятия и председатели на ТКЗС, които сериозно бяха подценили въпросите, свързани с предимната подготовка. В това число бяха директори на ДЗС — Свищов, председатели на ТКЗС в село Козловец, директорът на ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица и др. Те и всички останали ръководители трябва да включат задължително и следните по-важни въпроси в мероприятията за зимната подготовка на автомобилите — задълбочен ТО-2, като допълнително се извършат и следните операции: да се промие охладителната система на всеки автомобил, да се привелат в изправност каплите и жалюзите пред радиаторите на автомобилите, да се провери изправността на термостати на автомобилите, като неправилните се поправят или подменят и др.

При подготовката на гаражите

на първо място да стоят задачите, свързани с изравняването и застилането с чакъл и пясък на всички дворове, където ще домуват автомобилите, да се изпробват бойците за топла вода, за да се установи годността им за редовна работа. Там, където няма такива, да се осигурят подходящи съдове — казани и варели, поставени на удобни места така, че да има в тях постоянно топла вода. Всички водопроводни тръби да се изолират със слама, парцали и др. Наред с всичко това следва във връзка с подготовката на битовите условия за хората да се проверят отоплителните съоръжения.

Едновременно с това трябва да се извърши проверка на подготовката на морално-волевите и професионалните качества на производствениците и ръководния персонал. На първо място тук е необходимо да се изнесат поредица от беседи и лекции във връзка с особеностите на зимната експлоатация на автомобилите. Освен това ще бъде полезно, ако се организират практически занятия с шофьорите, особено с тези, които за първи път ще работят при зимни условия. Да се направят и поставят на видни места лозунги, агиттабла и други материали

за мобилизиране силите на колектива при подготовката на автомобилите и гаражите за работа при зимни условия.

Точното и своевременно изпълнение на тези мероприятия ще бъде гаранция за ритмична и безаварийна работа. Необходимо е вече да се направи равностметка на извършената работа досега във всяко предприятие, във всяко автостановище на окръга, като в най-близко време се вземат срочни мерки за изпълнението на не решените въпроси.

В периода от 20 октомври до 15 декември т. г. в окръга ще се извърши есенен преглед на автомобилите за работа при зимни условия от специална комисия от Окръжния народен съвет, в която ще вземат участие и представители на Окръжната автомобилна инспекция, КАТ и военното окръжие. На всяко стопанство ще бъде определен съгласно планграфика „Ден за пълна зимна готовност“, в който ще се извърши цялостна проверка. Да се има предвид, че комисията ще търси и иска лична отговорност от ръководителите, длъжностните лица и шофьорите за констатирани слабости и пропуски

подполковник Д. ТАКУЧЕВ

които трябва да произведе продукция за 15 000 лева. В полевдната бригада площите и доводът на отделен кооператор са по-малки. Това е достатъчно показателно колко са големи предимствата на механизацията.

Добър стимул за всички в стопанството е правилната организация на труда, а механизацията на повечето работи облекчи много кооператорите. За един ден цвеклокомбайнът взиди повече от 50 тона цвекло. С машината работят двама души и заплащането на техния труд не надхвърля 10 лева. Същото количество цвекло може да бъде извадено и почистено ръчно от 60 души и ще се изразходва труд за 190 лева. Близко 20 пъти по-евтино работи машината и освобождава 58 души за бране на грозде, тютюн, домати и за други работи. Голямо облекчение е и прибирането на паревидната и слънчогледа с машини.

В бъдеще механизацията ще обхваща все повече процеси. Но широкото ѝ въвеждане е в ръцете на хората. Те управяват и подчиняват на волята си машините, те увеличават производителността на труда. С такива хора Обединение е богато и с тях достойно ще посрещне 50-годишнината на Великата октомврийска революция.

Йордан КАРАНЦАЛИЕВ

СИЛАТА НА КОЛЕКТИВА

Всяка година товаропотока по река Дунав се увеличава. През 1968 г. се очаква той да бъде увеличен с около 30 на сто. Това предпоставя, че при станицата ще разгърнат още по-голяма товаро-разтоварна дейност.

Ръководството на пристанище Свищов вижда, че съществуват ключови места и складови площи няма да бъдат в състояние да отговорят на нарастващия товарооборот. Това го кара да търси резерви и възможности за разширяване на пристанището. Съществува например възможност за удължаване кейовата стена на изток, тъй като има готови основи за кей: набити пилони, за скаляване и нисък кей, направени още при първоначалното построяване на пристанището през годините 1918—1919. При изготвянето и приемането на план-мероприятията по техническия прогрес беше предвидено и проучаване на обекта. Това вече е направено.

Обектът бе утвърден от висшестоящите организации и средствата отпуснати. Финансирането беше открито и на 1 август започна строителството. Но тъй като работната ръка е недостатъчна, беше решено да помогнат членовете на колектива. Едни от първите, ко-

ито излязоха, бяха 28 души от ИТР, механизатори и служители. Работата им спореше. Тежките камъни на кея се издигаха на ръка на височина два метра, тъй като условията не позволяваха да се използва механизация. И всеки ден така, докато бяха дадени 1280 човеко-часа от 250 души. Отличиха се най-много бригадите на Велико Рангелов, Марин Проилов и служителите Кольо Колчев, Димитър Александров и други.

Ден след ден кейовата стена растеше. Самосвалите непрекъснато сносеха и за 20 дни извониха 2500 куб. м пръст, който със силата и помощта на булдозери само за три дни бе изравнен на нивото на съществуващия експлоатационен пристанищен терен. Излетни бяха бетонни плочи за облицовка на кейовата стена. Тяхното изработване започнаха работниците по текущото поддържане. И тъй работниците и служителите от пристанището дойдоха на помощ. За 6 дни бяха излетни 100 бр. В определения срок бяха готови всичките и се започна тяхното поставяне. Ръководството на пристанището потърси доброволци от докери, които да станат строителни работници. Явиха се повече кандидати, отколкото бяха необходими.

СРЪЧНИ РЪЦЕ

Те са мнозина, ония — с изкусните, със сръчните ръце в ТПК „Трапезица“ — Велико Търново. Ония, които всекидневно изпизват десетки чифтове дамски, мъжки и детски обувки, стремят се да отговорят на порасналите изисквания на хилядите свои клиенти. Един от тях, от бригадата на Иван Рашков, е и той — Дончо Колев. Той изглежда все още твърде млад, а зад него са останали повече от 21 години, посветени на обуварската професия.

Във всеки чифт обувки, изработени от Дончо Колев, е вложена частца от неговата голяма обща към труда, към професията, която е овладял до истинско майсторство. Може би и затова той изпълнява толкова високо трудовата си норма — 160—170 процента.

За зимния сезон кооперацията е пуснала в изработка 10 нови модела дамски и мъжки чифти обувки. От тях ще бъдат изработени повече от 7000 чифта, предназначени главно за окръга. Първите 2000 чифта вече са предадени на търговските организации. Голям брой от тях са минали и през ръцете на Дончо Колев, за да получат своя изящен, привлекателен вид.

Г. ДОНЕВ

На кое място сте?

Средна и обща продукция към 1 септември 1967 г. от животновъдството в ТКЗС и ДЗС на окръга

ТКЗС и ДЗС	Кр. в. мляко		Яйца	
	Средна и обща продукция към 1 септември 1967 г.	в % към 1. X. 66 г.	Средна и обща продукция към 1 септември 1967 г.	в % към 1. X. 66 г.
Морана	2739	103.1	—	—
Козловец	2576	114.6	169	115.8
Върбовка	2568	114.3	—	—
Подякиряше	2502	113.9	—	—
Алексово	2458	113.0	125	95.4
Стражица	2421	103.3	139	131.5
Овча могила	2322	107.3	—	—
Горна Студена	2319	116.2	—	—
Климаново	2287	107.7	157	118.9
Долна Оряховица	2244	119.1	129	94.9
Долна Липница	2184	130.9	150	103.4
Страхилово	2170	113.7	139	100.0
Бяла черква	2168	113.7	146	115.0
Карансен	2166	119.7	—	—
Драгомирово	2101	100.9	146	109.0
Писков Сеноев	2068	105.3	—	—
Ресен	2066	99.6	165	114.6
Павликени	2060	110.9	147	89.1
Обединение	2057	114.7	—	—
Джудюница	2045	135.8	155	96.3
Масларево	2010	118.0	—	—
Асеново	1959	121.7	180	105.3
Полски Тръмбеш	1946	117.0	—	—
Белскот	1932	118.2	143	100.0
Сухиндол	1911	108.0	—	—
Ореш	1862	96.6	128	95.5
Михалици	1861	103.4	116	76.8
Камен	1841	98.5	164	109.3
Лясковец	1733	109.7	—	—
Самоводене	1620	100.5	127	93.4
Сутина	1598	99.8	—	—
Драганово	—	—	—	—

Всичко за ТКЗС: 2117 110.1 150 104.2

ДЗС

Свищов	2848	107.6	—	—
Беброво	2730	118.6	—	—
Елена	2397	115.1	—	—
„Соната“	2283	110.4	124	93.9
Златарица	2145	113.5	—	—
Буйновци	2042	112.3	—	—
Велико Търново	2023	128.5	—	—
Кесарево	2011	120.6	—	—
Константин	1874	115.1	—	—
Белан	1782	105.5	—	—
Церова кория	—	—	—	—

Всичко за ДЗС: 2224 110.9 124 93.9

ДСС „Дунав“

ДСС — Ресен

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

ДСС „Родопи“

Традиция стана нашият театър да открива сезона си с българска пиеса. Художественият съвет през тази година е спрян вниманието си на Вазов. „Към пропаст“ не е играна във Велико Търново от години, а тази хубава пиеса и днес възбужда със своя стегнат вътрешен ритъм, обаятелния поетичен текст и острите конфликти на една бурна, драматична епоха.

Постановката на режисьора Димитър Стоянов е постижение за театъра. Какво е новото в нея? На първо място — оригиналното и вешо художествено оформление, което още с влизането в салона въвежда зрителя в обстановката на действието, подготвя го психологически. Единството в декората позволява на режисьора да постигне вътрешния ритъм, да маневрира гъвкаво в свободното сценично пространство. И тази възможност е използвана добре и в живописното, скулптурно построение на някои от масовите сцени (сцената на пира, административните и царските войници, разпита на Рад Лупо, хвърлянето му от скалата и др.) и при прехвърлянето на сценичното действие от едно към друго действащо лице. Умело е използван стилизиранят декор, в съчетание със светлинни ефекти и музика в различни психологически акценти (психотравмата на Иван, изповедта на Дорослава, разпита), в някои символически действия (затварянето на царските врати пред Теодора и термидията с мечовете паралелно с църквата като двата атрибута на Средновековието, пожара). В отделни места обаче изчезва чувството за мярка, което олекотява спектакъла (метачките пред манастира, дрипавата мечка, галопът на административните).

Постигнато е и по-острият социален акцент върху богомилството, чудесната сцена с коматата чер хляб, контрастният паралел на дрипавите сълзи с разгънатия пир. В текста се съдържа и една опасна мисъл на Вазов, която марксистическата историография не споделя (богомилството обезсилва народните сили в борбата срещу турското нахлуване: „Аз би, татари и турци са наши блях, не бива да се бием срещу тях“). Без да променя текста, режисьорът е пригласил патристическите помисли на Вазов в интерес на острия социален конфликт.

Чест на нашия театър е първото покритие на Раксин на Вазов с образа, създаден от Петър Петров, на селянина (Антон Савов), на Иван, Евстати, Рад Лупо, общото, вярно на Вазов звучене

на Теодора (Елена Стефанова), на Красимира, на Дорослава и др. В третото действие, почти изцяло, а в първите две — тук-там, спектакълът хваща зрителя, възбужда, разкрива вярно съдържанието на Вазовите помисли. Но въпреки тези безспорни постижения в спектакъла се е погубило малко поетичният чар, изневидено е на светлостта на Вазов.

За нас е безспорно ясно тибелта на преизпълната феодална българска държава още в началото на XIV в. За Вазов българската държава е пропаст, не защото е изчерпала възможностите си за феодално развитие, а защото царят и боярите са забравили дълга си към народа и виното и жените са омекотели царската ръка. За Вазов проблемът е преди всичко етичен.

За поруганата си чест дори след 300—400 години българските войски се хвърляха от скалите, брат даваше очите и носете си. За ония дни семейството е светия, храмове — светата обител. Какви са в постановката тия кокетки, изгледнали се в люлките, да ни декламат философфията на прагматизма, без да трепне нищо сърце. В цялата пиеса от същите то на Вазов капе кръв, че се чуши лехончата чистота на народи, че еврейки и гъркини донасят и светлата обител на смирената българска жена една чужда на нашия народ философия. Върху това е изградена и цялата пиеса, готва в вътрешния диалог във всяко движение, във всяка мисъл. Ако нравите бяха похотливи, постыката на царя не би била конфликт с верното на цял един народ. Ако цар, бояри, патриарси и калугери бяха така лековати, както ни се поднасят, народът не би създавал тий мъри ереси и школи, защото няма кому да ги противопостави. Като че ли са попълнени ги тези неща и са напуснали ни дворици и манастири кокетки и ни тимен разговор с царя и бояри, аложено е по мъничко сладък таме, за да се подчертае верността на тезата за духовното разложение. Ако толкова волен е бил в онези дни духовният мир на нашия народ, тук вече липсва проломатика, отпадна конфликтът и психологическата борба, пиесата става еднопосочна, изкуството се превръща в тезис.

Драмата „Към пропаст“ е жива и художествена творба, защото в нея са изваяни индивидуални зирани образи, защото съдържа психологически конфликти, почти

чен текст и етичен подтекст. „Аз рят в борба с дълга и любовта, царската в борба с изоставената жена и интересите на класата си, гледиите търсят утеха в аскезизма, църквата воюва с ересите. Иван иска да върне в живота своята жена, Рад Лупо — изверният царски поданик, изневидено на господаря си, за да върне любовта си и т. н. и т. н. — всеки със своята съдба, с радостите и тъжките си. Но не знам дали за улеснение на публиката или актьорите са очисти противоречията, схематизирани са образи и с това, разбира се, спектакълът е принизен.

Но нека не бъдем голословни. В образа на царя, пресъздаден от Стефан Петров, навсякъде ни се поднася само любовника, омлян от своята еврейка. За царя и неговия дълг напомнят ту Раксин и

де оправдано откъсването на царя от Красимира. Това не се получава. А известно е, че докато Сара е исторически образ, Красимира е била нужна на автора, като второстепенен образ, за да обогати конфликта, да доведе до нови действия. В спектакъла Красимира (Марина Прашанова) е по-привлекателна, по-действена, по-многолика. Най-вярно е пресъздаден образът на Раксин. Петър Петров е верен на автора, действително, непреклонен, органичен. На Елена Стефанова безусловно е вярно във всички сцени на изоставената съпруга, царича и майка. Този зряла актриса с вярно сградено чувство към вътрешно театрално средство, за да изрази всяка мисъл, да диференцира естично отношение. По неизвестни причини, подвигът — саможертв

Сцена из „Към пропаст“

Рад Лупо, патриархът и боярите с текста на Вазов, ту всички с неизказано, но добре показани отношение. И оставаше с печалбата му възбужда зрителя, са можертвата на предания, воини плути като бич в гузните съвети на разложението. Останалите бояри са недоизградени и в драматургическия материал, и сценично.

Сара на Маргарита Балтакова е убедителна като похотлива но бовинка. Но... тя е твърде съвременно и волна, не показва дори външна почит в обстановката на един царски дворец, където ритуалът е закон. Победата й е никак лека, незавоювана актьорска. Тук и една бележка: Сара трябва да бъде по-колоритна и като жена, и като интелект, за да бъде

в името на честта, остава пригител. Рад Лупо е пресъздаден от Стилиян Анастасов много топло, събита му възбужда зрителя, са можертвата на предания, воини плути като бич в гузните съвети на разложението. Останалите бояри са недоизградени и в драматургическия материал, и сценично.

Споделено далеч не изчерпва всичко, което може да се каже за постановката. Достойнствата в нея са безспорни, но търсенето на дълбочини трябва да продължи.

Янко КАБАКЧИЕВ

ПРИМЕР ЗА ЦЯЛАТА СТРАНА

(Продължение от 1 стр.)

за да разгърят града със славата на баскетболистите и хандбалистите, достигнали до най-високия пиедестал в републиканските първенства. Сега пионерите, тези които направили първия „пробив“ в училищното спортно строителство в окръга, показват не само образцовия физкультурен комплекс. Те се гордеят и с богатата спортна летопис на училището, чиито страници са пълни от дения, в които бяха срути стени.

И в с. Карансено се оформиха асфалтирани игрища по баскетбол, хандбал и волейбол, и тук е завършена подготовката за електрическо осветление. Долна Оряховица, Поликраище... Дългът е сплъстен. Трудно е да се отиде на всяко в гня два дни.

Може би богатата спортна училищна база в Павликени, където се намира и първият в страната самостоятелен училищен спортен комплекс (училище „Бачо Киро“), бе най-хубавият венец на двудневния маршрут. Тук и завърши националното съвещание. Всяко училище в този град разполага не само с открити площадки, но и с физкультурни салони, които осигуряват идеални условия за учебна и извънкласна дейност на учащите се спортисти.

Направено е наистина много, а примерът на великотърновчани трябва широко да се разпространи в цялата страна — такава бе

оценката на всички участници в съвещанието, споделена и от началника на отдел „Физическо възпитание“ при Министерството на народната просвета Иван Попов. Той обяви Великотърновски окръг за показан в училищното спортно строителство.

Зашото бе показана само малка част от съдържателния рапор на нашия окръжен отдел „Народна просвета“. Зашото в доклада, изнесен от инспектора по физическо възпитание в отдела Петър Кълбаков, нагледно бе очертана възходящата линия на училищното спортно строителство в последните години. Задача, поставена от Окръжния комитет на Партията, приета присърце от цялата обществена в окръга. Обединява усилията си местните съвети, трудокооперативните стопанства, производствените кооперации, използват се извънбюджетни средства на училищата. С доброволен труд се включиха и тези, които днес са пълновластни стопани на спортните съоръжения — пионерите и комсомолците. И сега не отчитаме, че в 75 училища в окръга имаме годни спортни игрища, 15 от тях са електрифицирани, а 10 са в подготовка за електрическо осветление. Готови са вече 67 физкультурни салона. А в 1958 година те бяха само 28! Но ви 8 са в строеж, а за идващата година са готови планове за още 8.

Радва и близката перспектива. До края на следващата година

във всяко училище на окръга ще се направят игрища. Откритите площадки ще се електрифицират, да може да се използва пътно поенно. Да се спазва режимният час на учащите се. Там, където има редовно водоснабдяване, ще се осигури по един закрит или открит (в зависимост от условията) плуващ басейн, а всяко училище ще разполага със собствен физкультурен салон. Във Велико Търново, Горна Оряховица, Павликени и Свищов салоните ще бъдат с размери 30/18 и ще предлагат нормални условия и за системателна дейност. Физкультурният лагер за учащите се от окръга, който се намира в Елена, ще се обогати с нови трояни игрища по отделните спортове, с още един плуващ басейн, с помещения за 200 активно спортуващи ученици и студенти. До 1970 година трябва да влязат в строя ученическите спортни стадиони във Велико Търново, Свищов и Горна Оряховица.

Наистина богата, съдържателна програма. Но тя и задължава. Училищните органи, физкультурните дружества, Окръжният съвет на БСФС, народните съвети, ТКЗС, трябва и занапред в тясно сътрудничество да работят настойчиво за нейното изпълнение. Зашото това е работа за здравето на нашите деца, за хармонично, красиво поколение строители на комунизма.

Ал. ТОШЕВ

ФУТБОЛЪТ В ЦИФРИ

„А“ окръжна футболна група

РЕЗУЛТАТИ:

Леденик — Михалци 3:2, Бяла черква 0:0, Златарица — Дебелец 2:1, Сомовлене — Патреш 5:0, Драганово — ЖП дено 1:2, Кесарево — Карансено 2:1, Стражница — Вардим 2:3, Поликраище — Моравя 2:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Опер	28:13	16
2. ЖП дено	20:9	14
3. Карансено	27:7	13
4. Сомовлене	27:10	13
5. П. Тръмбеш	15:17	13
6. Елена	25:17	13
7. Дебелец	4:18	13
8. Кесарево	8:13	13
9. Златарица	15:29	12
10. Дюлюница	18:22	12
11. Патреш	18:27	11
12. Михалци	23:22	10
13. Леденик	23:26	10
14. Овча могила	12:17	8
15. Драганово	14:34	8
16. Моравя	26:17	7
17. Стражница	13:25	7
18. Бяла черква	15:33	7
19. Вардим	17:24	6

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

ВФСИ Св — Б. Спиров Пр 2:0, Червено знаме Пав — Г. Геве Гб 1:1, Ст. Бонев Гг — Локомотив Кас 3:1, А. Кънчев Тр — Раксин Св 0:2, Автоостроел Шн — Черномонец Гб 3:2, ДЗЗ Гб — Локомотив Др 3:0, Ст. Костов Поп — Подем Гб 4:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Раксин Св	32:4	16
2. Ст. Костов Поп	16:13	13
3. Автоостроел Шн	18:5	11
4. Подем Гб	8:1	10
5. Локомотив Др	8:10	9
6. Б. Спиров Пр	14:16	9
7. А. Кънчев Тр	13:7	8
8. ДЗЗ Гб	12:10	8
9. Ботев Н. паз	10:9	8
10. Левски Ом	8:9	8
11. Червено знаме Пав	15:15	6
12. ВФСИ Св	8:12	6
13. Ст. Бонев Гг	7:13	6
14. Локомотив Кас	7:31	4
15. Г. Геве Гб	6:14	3
16. Черномонец Г. Абл	5:16	3

Юношеска зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

Локомотив ГО — Чарафон-Орловец Гб 2:0, Ан. Кънчев Тр — Етерь ВТ 0:2, Черв. знаме Пав — Левски Ляск 1:0, Ст. Костов Поп — Светкавица Тщ 3:2, Академик Св — Локомотив Др 2:2.

КЛАСИРАНЕ:

1. Локомотив ГО	10:5	7
2. Локомотив Др	6:2	7
3. Чарафон-Орловец Гб	8:4	5
4. Черв. знаме Пав	6:4	5
5. Етерь ВТ	4:3	5
6. Ст. Костов Поп	4:5	4
7. Академик Св	8:9	3
8. Левски Ляск	5:7	2
9. Ан. Кънчев Тр	3:8	2
10. Светкавица Тщ	5:12	0

В „Б“ окръжните футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:

Горна Липница — Горна Студена 1:1, Вързулица — Дъско 4:2, Обединение — Царец 1:0, Българско Сливово — Алеково 7:0, Александрово — Драганово 1:3, Козлово — Долна Липница 2:1, Раданово — Климентово 1:3.

КЛАСИРАНЕ:

1. Климентово	36:13	18
2. Българско Сливово	41:13	16
3. Козлово	29:13	15
4. Горна Студена	28:23	13
5. Драганово	18:17	11
6. Царец	17:18	9
7. Долна Липница	19:17	8
8. Обединение	12:23	8
9. Вързулица	14:35	8
10. Горна Липница	21:25	7
11. Алеково	15:26	7
12. Александрово	23:22	6
13. Дъско	21:27	6
14. Раданово	20:42	6

РЕЗУЛТАТИ:

Радиоизвод — Килифарево 0:2, Промкомбинат — Поликраище 3:0, Електротелфери — Долна Оряховица 2:1, Водолей — Димча 3:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Белококово	18:10	12
2. Промкомбинат	21:16	12
3. Върбовка	29:15	11
4. Водолей	20:15	11
5. Електротелфери	18:13	10
6. Сухиндол	23:13	9
7. Радиоизвод	18:16	9
8. Масларево	11:13	8
9. Полски Сеновец	19:13	7
10. Димча	15:24	7
11. Нелан	20:28	6
12. Долна Оряховица	13:23	6
13. Поликраище	19:35	6
14. Килифарево	19:28	4

РЕЗУЛТАТИ:

Ресен — Металургия 6:0, Добри дял — Сашево 1:0, Крушово — Камен 4:1, Горско Ново село — Николово 7:2, Козарево — Асеново 2:0, Константин — Писарево 3:0, Права — Сушина 6:0, Първомайски — Върбница 6:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Ресен	40:8	17
2. Сашево	30:12	16
3. Първомайски	34:17	15
4. Горско Ново село	36:14	14
5. Металургия	21:16	14
6. Константин	25:17	10
7. Права	28:19	9
8. Козарево	19:20	9
9. Асеново	22:24	9
10. Крушово	17:36	9
11. Сушина	21:28	8
12. Камен	15:25	7
13. Върбница	13:28	7
14. Писарево	15:31	7
15. Добри дял	17:33	6
16. Николово	10:27	5

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 19. X.

18.00 — Новини; 18.10 — Курс по руски език; 18.40 — „За вас, жени“; 19.10 — „Семна в браздите“ с концертна програма; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Трета патетична“ — съветски филм, втора серия; 22.00 — „Преди 23 години“ — спомени на Гаврила Павлов, съветски офицер, влязал с първите съветски войски в София; 22.15 — Интервю:

тервю: „Откриване на IV международен фестивал на джазовата музика — Прага-67“; 22.50 — Новини.

ПЕΤΚ — 20. X.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

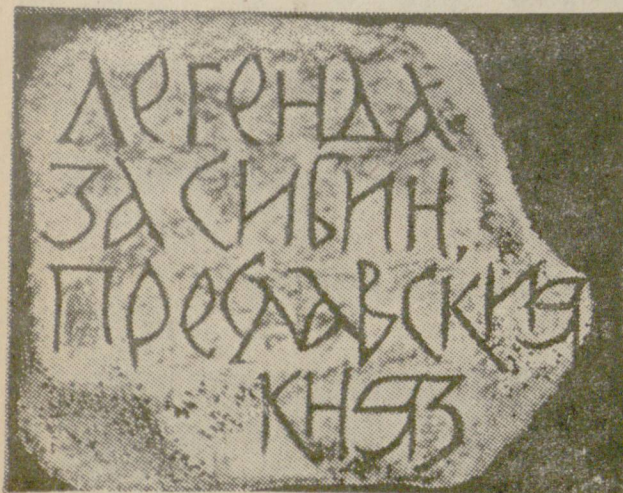
15.45 — За учениците — телевизионна станция „Пионерия“; 16.30 — Тезис на ЦК на КПСС; 16.35 — Естонски композитори за 50-годишнината на Октомври; 17.00 — Телевизионен преглед; 18.00 — Заклучителен концерт на

восьмозънен фестивал на художествената самодейност.

СЪБОТА — 21. X.

18.00 — Новини; 18.10 — „Чудесата са край нас“; 18.40 — Геронимов летопис: „1920 година“ — съветски документален филм; 19.30 — „Ах, летете, ескадрони!“ — поетичен рецитал; 19.50 — „Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Плани се от автоматичен“ — съветски игрален филм; 21.45 — Забавна програма; 22.35 — Новини.

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

РОМАН
27

„Към тебе Богдане и Драгия — свършени, и към тебе Илия, Драгане, Спасе и Радуне — верни, които сеете спасително слово по четирите посоки на българската, босненската, гръцката, латинската и френската земя.

Прекарах много дни и нощи в размислилия и душевна борба та взените на бога и дявола се накланяха ту на една, ту на друга страна и мъчеа ума ми, привикнал на равновесие. И като ме гризеше съвестта за това, че не зная, а уча, духът ми заговори в съгласие с гласа на плътта и умът ми възропта и отхвърли Сатаната и бога — да настане единство в

света и в човека да престанат мъките от раздвоението. Човекът сам е мярката на делата си и тъкловник на своите закони и наредби. Вярвах, че като освободя хората от двамата, сътворени поради незнание от въображението, хората ще проумеят, че сами са богочовечи. И аз замених бога и дявола със сили, които всеки познава, вижда и усеща — със силата на сътворението и с тая на разрушението, както съм написал и изложил в книгата, над която се груди тайно. От нея оставям препис за вниманието ви. Размислете братя, над словата и без гняв към мене и без страх да бъдете изкусени от божествено, дано ви осенят нови истини, мъчителни за сърцето, ала укрепващи разума за бързи прозрения, та да бъдете достойни продължители на великите мъже Боян, Магът и Богомил, които първи разкриха как силата на разрушението (дяволът) накара хората да измислят различни богове и да се изтребват в тяхното име. И тя им внуши господството над себебездобните си чрез заплахата от смърт и стана човешкия хаос с въстания на роби — сити срещу гледи. Тая заплахата за света беше предвидена и узнава най-напред от българите, които живеяха в обществията в тогавашните времена и те първи

въстанаха срещу разделението на човешите на господари и роби. Те искаха да възврат братството и равенството, на което се радваха преди покръстването, и то да възтържествува по цялата земя. А причината да стигна до тия мисли, аз, Съвършеният, открих се на тези, които парската немилост гоня и преследва, стана девицата, която наредих да облекат в най-грозното расо, каквото носят верните. Направих това дано затъмня предвидителен и хубост и невинност тя да спася себе си и мъжете от съблазните, защото блята няма по-голямо изкушение от хубост съединена с невинност. Ней аз обикнах с тайна и възвишена любов и тая любов ми помогна да отворя за нови възори очите си към света.

Пътят на човек, който живее само чрез себе си и за себе си, води към смъртта, а пътят на този, който живее чрез другите и за другите, води към вечността. И като смех тая истина, не позволявах на любовта към сестра Каломела да вземе връх над обичта към всички, защото се боях, че тая любов ще ме отдалечи от християнците в еклезиата и от божественото, което за мене се явява само като истина за света и за човека. Оскверних хубостта й, заради спокойствието

на душата си и вярвах, че това ще донесе благодат и мир в еклезиата, но от друга страна, се съмнявах в постоянството и твърдостта на нейното боголюбие, защото тя беше девственница, неизкушавана още от собствената си плът и живееше в неведение за нейната сила. От личен опит на изповедник знам, че истинските светци не са нито наивните, нито невинните, а грешниците, които са узнали силата на греха и са я надделели, а невинността, макар че не е грех, е лъжка, понеже е незнание. Девицата гажеше в личитната край морето и си въобразяваше че се бори с вълните му. Голямо изкушение бе за мене да й покажа единството на света, който е възвел от зло и добро — тъй-и мислех аз, докато останах, че това мое желание не е чинно друго освен желание да встъпя в плътски връзки с нея. И щях да го направя, защото всеки ден тя беше в покоието ми — помагаше в преписването и украсата на новото гностично евангелие и ми прислужваше с усърдие и послушание. В моите блудни и размисли измъчваше ме съмнението, дали като унищожавам с грозотата нейната хубост, не унищожавам нещо в собствената си душа? Зашото красотата, братя, е отражение на силата на сътворе-

нието в цялата природа и в човека, обещава за добро и вечното, та като унищожавах красотата на моята възлюблена, не унищожавах ли и доброто в нея? И за да я прославя, както подобава на всеки влюбен и както правят птичките направо и всяка жива твар, що обича и се радва, та слави мироизданието, създадох догмата за произхода на жената — обични себе си, мъжа, и го показах като звяр. И още много други догми събразих и сътворих — за бесовите на идолопоклонничеството, за вярата в задгробния живот, за суеверието, за човекободхновителите, за човешката скръб, за собствеността и самолюбието и за човека като вечност и безсмъртие, които ще намерите в книгите ми. И всичко, що направих, направих го неусетно, от вътрешна потребност да оправа моята любов към девицата, а да възбавя в нейно лице жената, а то стана строино и разумно, та ме възбавя и задолвои ума ми. Зашото открих време аз търсех истината за човека и я търсех страстно. Стрън бяха сърцето си, потисках поривите на плътта и воплите на душата, с пост оковах тялото, с яростни молитви молах бога да ми я открие. Но той млечеа, а беше в мене, в съвест, в дъх и в мисъл, Но

не мислете, братя, че като създадох новото учение чрез любовта към девицата, трябва да го оттрека и нарека неч